

Landskap: Småland Upptecknat av: Tingal Johansson
 Härad: Västbo, Östbo Adress: Bygget, Gjöarna, Vämnäs
 Socken: Långaryd, Voctorp Berättat av:
 Uppteckningsår: 1941. Född år: i

Sägen om riddaren och hornet, - rädda-
 de sig genom att rida på den korsrygga de
 åkern. (Voctorp, Östbo hd.) s. 1-4

En likn. sägen fr. Långaryd,
 Västbo hd. s. 4.

Landskap: Småland Upptecknat av: Lingal Johansson
 Härad: Västbo, Östbo Adress: Bygget, Gjöatra, Värnamo
 Socken: Långaryd, Voctorp Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1941 Född år _____ i _____

Lågen om riddaren och hornet, - pådda-
 de sig genom att rida på den korsrygga de
 åkern. (Voctorp, Östbo lhd.) s. 1-4

En likn. lågen fr. Långaryd,
 Västbo lhd. s. 4.

Sägner om riddaren på Is, och
Trollen vid Trolleklippan
utförligt skildras i Kieselgrens "Ny
Smålands beskrivning" (del I, sid. 454-458)
Allvin "Örtbo kärad" m.fl. skildras av
allmogon i Voctorp något avvikande.
I portket meddelas sägnen här så som
berättaren V. Friberg, hört sin fader
soldaten Friberg, född 1848, berättade den.
"Riddaren var på våren ute och
fiskade vid stranden av sjön
(Furen eller Flåren). Det var blåsigt
och kallt, och ett kvinnligt troll
kom ut ur spögen och klagade
för riddaren att hon frös om sina
händer; "Hus hus ja frysä"
- "Där har du minna vantar"
sade riddaren och kastade till

hemme sina vantar.

Då riddaren när han red till jult-
attan kom till "Trolleklippa" kom
ett kvinnligt troll ut och bjöd
riddaren dricka ur ett horn som
hade 300-färger. Riddaren mottog
hornet, men lönde ut innehåll
bakom sig, varvid han råkade
spilla något av hornets innehåll
på härtens länd, varvid håret på
länden avsveddes, så tog han svärdet
och högg huvudet av trollet och
red i sporrsträck därifrån med
det rövade hornet, förföljd av
trollet. Ett av trollet ropade
inåt berget "enfott ut ut, man
tok min luv." (luv = horn, i målet)
Och det enfotade trollet sprang

allra fortast. Riddaren säges inte
kunna undkomma trollen
om inte det troll han givit
vantarna givit honom följande
råd: "Du vantavän men där,
rid ej vägen den håre, men sippå
åhern den korsäre." Riddaren följde
rådet, och på den korsärjade åhern
kunde inte trollen inte gå.
(Läsom torde vara allmänt känt
förvaras ännu en gammal tavla
i Kottorps kyrka vars starkt
mörknade figurer vill återgiva
händelsen. En dräktskicket å tavlans
figurer att döma torde den vara
omkr. 300 år gammal. Före tavlans
restaurering 1925 syntes tydligt det
enfotade trollat, men numera

kan något sådant inte upptäckas.
(sann. av Tingstjohanna.)

En liknande sägen berättas från
Hastaböke, Långaryds socken Västbo härad:
"En kvinna från Hastaböke mötte
under en kyrkport en häka vid
Mogård. Häkan trädde fram och
räckte ryttarinnan en bägare
med ett innehåll som liknade bränn-
vin. Kvinnan tog bägaren och
tömde ut innehållet bakom sig.
Några droppar spilldes därvid
på hästens länd och svans, varvid
hädet sveddes av. Nu blev det liv
i häkorna och ryttarinnans ställning
var svår. Men så ropade det plötsligt
i bergen: "Rid ej på vägen den hårde,
utan på åken den korsårde." Kvinnan
lydde och blev häkorna kvitt.